

9. அரசினர் தீர்மானம்.

மாநிலத்தின் பெயரை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் “தமிழ்நாடு” என்று மாற்றியமைத்தல்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்:—

“இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இம் மாநிலத்தைக் குறிப்பிடும் பெயர் “தமிழ் நாடு” என மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று இப்பேரவை உறுதியாகக் கருதுவதுடன், இதுகுறித்து அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் தேவையான திருத்தங்கள் அமையும் வண்ணம் மாநில அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் இப்பேரவை பரிந்துரைக்கின்றது.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், முன்னுரையாக ஏதாவது குறிப்பிட விரும்புகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இத் தீர்மானமே என்னுடைய முன்னுரையாக அமையும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்திற்கு எந்த விதத்திலும் ஆட்சேபனை இல்லையென்பதை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்) இது ஏற்கெனவே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானம் ஆகும். இருந்தாலும்கூட அப்போது சமய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப, அப்போதிருந்த அமைச்சர் கனம் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அந்தத் தீர்மானத்திலே, “இதில் பெயர் சூட்டுவதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை; இருந்தாலும்கூட நமது தமிழ் நாட்டினுடைய பெயர், தமிழ்நாட்டிலே, தமிழிலே மட்டும் ‘தமிழ் நாடு’ என்று இருக்கலாமென்றும், ஆங்கிலத்தில் ‘மெட்ராஸ் ஸ்டேட்’ என்று இருக்கலாம்” என்றும் குறிப்பிட்டே கூறினார்கள். அடிக்கடி வெளிநாடு சென்று வந்த திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள், வெளிநாடுகளிலே, உலக நாடுகளில் எல்லாம் எப்படி பெயர் குறிக்கப்படுகின்றது, எப்படி நாட்டினுடைய பெயர் சொல்லப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக, ஜெர்மனியை எடுத்துக்கொண்டால், உள்நாட்டில் “ட்யூஸ் லேண்ட்” — “தந்தை நாடு” என்று சொன்னால்தான் தெரியும். ஆனால் வெளி உலகத்திற்கு “ஜெர்மனி” என்று சொன்னால்தான் தெரியும். ஜெர்மனிக்கு உள் நாட்டில் உபயோகப்படுத்துவதற்கு “ட்யூஸ் லேண்ட்” என்றும், வெளி நாடுகளிலே “ஜெர்மனி” என்றும் பெயர் இருந்து வருகிறது. அதே நிலையிலே நம்முடைய சென்னை சர்க்காரை, தமிழில்—தமிழ் நாட்டில் “தமிழ்நாடு” என்றும், ஆங்கிலத்தில் “மெட்ராஸ் ஸ்டேட்” என்றும் குறிப்பிட வேண்டுமென்று சொல்லி வந்தார்கள். உலகத்திலே எந்தப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டாலும், சென்னை அரசாங்கத்தை “மெட்ராஸ் ஸ்டேட்” என்று சொன்னால்தான் புரிந்துகொள்வார்கள். இப்போதிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார், இந்தப் பெயர் மாற்றத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதிலே எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை. என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக ஒரே ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன். தமிழிலே நாம் உபயோகப்படுத்துவதற்கு “தமிழ்நாடு” என்றும், ஆங்கிலத்தில் “மெட்ராஸ் ஸ்டேட்” என்றும் தமிழும், ஆங்கிலமும் இணைந்த மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற நிலையிலே “தமிழ் நாடு—மெட்ராஸ் ஸ்டேட்” என்று இணைந்திருக்க வேண்டுமென வேண்டிக் கொண்டு, “தமிழ்நாடு” எனப் பெயர் சூட்டுவதை பெருமதிப்புடனும், ஆர்வத்துடனும் நான் ராஜேற்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தமிழ் மொழியே இராவணேஸ்வரனுடைய வீணை நாதத்திலிருந்துதான் ஏற்பட்டது என்பதை நான் ஓரளவு சுமாராகத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன்.

1967 ஜூலை 18]

[திரு டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

கிறேன். இராவணனுக்கும், இராமனுக்கும் நடக்கும் சண்டையிலே, இராவணன் கட்சியை ஆதரிக்கக்கூடிய நமது டி.எம்.கே. சர்க்கார் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதில் ஒரு தனிப்பெருமை இருக்கிறது. தமிழுக்காக உள்ள இராவணனுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், இதைக் கொண்டு வருவது நூற்றுக்கு நூறு மிகப் பொருத்தமாக இருக்கிறது. “தமிழன் என்றோர் இனம் உண்டு; தனியே அவர்க்கெரு குணமுண்டு” என்று நாமக்கல் கவிஞர் பாடினார். இத்தகைய பெருமையையும், புகழையும் பெற்றிருந்த தமிழன், தன் நாட்டுக்குத் “தமிழ்நாடு” என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று போராட வேண்டிய ஒரு கேவலமான—இது பார்லிமென்டரி வார்த்தைதான் என்று நினைக்கிறேன்—நிலைக்கு அன்றைய காங்கிரஸ் சர்க்கார் நிர்ப்பந்தப்படுத்திவிட்டது. அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் விருதுநகர் சங்கரலிங்க நாடார் என்று சொல்லலாம். அவர் முதலில் உண்ணாவிரதம் இருக்க ஆரம்பித்தார். உண்ணாவிரதம் இருந்தவரிடத்தில், “நாம் நாளாவட்டத்தில் செய்வோம்” என்று ஒரு வார்த்தை கனம் திரு. காமராஜ் அவர்கள் சொல்லி விட்டிருந்தால் போதும். ஆனால், “இவன் உண்ணாவிரதம் இருந்து போனால் போகிறான்” என்று அவர் அலட்சியமாகப் பேசவே, சங்கரலிங்க நாடாரும் மண்டையை உதறிவிட்டு, உயிர் நீத்தார். தமிழனுடைய மான உணர்ச்சியைக் காப்பதற்காக—காங்கிரஸ்காரர்களுடைய அலட்சிய மனோபாவத்தினால் திரு. சங்கரலிங்க நாடார் வீணாக தன் உயிரை மாய்த்துக்கொண்டார். பொட்டி மூராமலு அவர்களும் ஆந்திர மாநில அமைப்புக்காகப் போராடி உயிர்ப் பித்தார். அவருக்கு ஆந்திராவிலே சிலை வைக்கிறார்கள். அதுபோல இங்கேயும் சங்கரலிங்க நாடாருக்காக எதாவது ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, அன்று சங்கரலிங்க நாடார் எந்த காரியத்திற்காக உயிரை அந்தக் மாபெரும் காரியத்தை இன்று இந்த டி.எம்.கே. சர்க்கார் செய்ய வந்தது வாஸ்தவத்திலேயே ரொம்பவும் போற்றக்கூடிய ஒரு காரியம் ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“சுயமரியாதைத் திருமணம் நடத்துவதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்பது நாற்பது வருட காலமாக இருந்து வரும் பிரச்சினையென்று அம் மசோதாவைக் கொண்டுவந்தபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைவிட உயிர்ப்பிரச்சினையான, தமிழ், தமிழர், தமிழ்நாடு, தமிழ்ப்பண்பாடு, தமிழர் கலாசாரம் என்பதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் முன் நின்று வருகிறார்கள். அம்மாதிரியான ஒரு பிரச்சினையை “தமிழ்நாடு” என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்பதை இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றையதினம் எதிர்க் கட்சியில் இருந்த காலத்திலும், அதற்கு முன் காலங்களிலும் தமிழ்நாடு பூராவும் எடுத்து விளக்கி, அதை ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக்கி—தமிழனுடைய மானத்தைக் காக்க ஒரு முயற்சி எடுத்து வந்தார்கள். அந்த எழுச்சியை காங்கிரஸ்காரர்களால் தாங்க முடியவில்லை. உடனே, காமராஜ் அவர்களும் மற்றவர்களும் காதைக் கடித்துக்கொண்டார்கள். ஜனங்களுக்கு மத்தியில் விஷயங்களைக் கவர்ப்புக்கிரமமாக எடுத்துச் சொல்ல தங்களுக்கு முடியவில்லை. இந்த நிலைமை நீடித்தால் சீக்கிரத்தில் அவர்கள் மந்திரி சபையைப் பிடித்து விடுவார்கள்” என்று எண்ணி, உள் நாட்டில் “தமிழ்நாடு, என்றும், ஆங்கிலத்தில் ‘மெட்ராஸ் ஸ்டேட்’ என்றும் பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து அவர்கள் வழமையானவென்று போர்விட்டார்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே சீர்திருத்தம் செய்து நூற்றுக்கு நூறு “தமிழ்நாடு” என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் இன்று வந்திருக்கிறது. அதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். “செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே—இன்பத் தேவ்வந்து பாயுது காதினிலே” என்று பாடியார் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். வாஸ்தவத்தில் இன்றுதான் வாய் எல்லாம் தேன் இனிக்கிறது (சிரிப்பு). இன்றுதான் அந்தத் தேன் சுவை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த வார்த்தையை இன்று கேட்கும் போதுதான் காதில் தேன் பாய்வதைப்போன்று இருக்கிறது. இந்தப்

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

[1967 ஜூலை 18]

புதிய அரசு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பது வரலாற்றில் இடம் பெற்று விட்டது. இது தனிநாடு போல் தெரிகிறதே என்று சிலர் கூறலாம். அதன்மூலம் இந்திய யூனியனில் இருந்து பிரிந்துபோக வழியேற்படும் என்று நொண்டிச் சாக்குச் சொல்லலாம். நாகர்கள் நாகாலாண்டு என்று பெயர் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னபோது பார்லிமெண்டில் அதுபற்றி விவாதம் வந்தது. அப்போது பிரதமராக இருந்த மாண்புமிகு ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், “அவர்கள் அப்படி அழைக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம்” என்பதாக ஆணித்தரமாகப் பதில் சொன்னார்கள். ஆகவே 4½ கோடி மக்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கிற இந்தப் பேரவையில் இந்தத் தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டால் கட்டாயம் அவர்களும் இதை ஏற்றுக் கொண்டாகவேண்டும்.

மகாராஷ்டிராவை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் மொழி அடிப்படையில் பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்மை மத்ராசி, மத்ராசி என்று கேவலப்படுத்தாத நிலையில், தமிழ் நாட்டவர்களை தமிழர்கள் என்று அழைக்க, அந்தச் சொல் நம் செவியில் ரீங்காரமாக ஒலிக்கவேண்டும். நாம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கவேண்டும். அதற்கு வகை செய்கிற அளவில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தத் தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து, வரவேற்று, இதை நிறைவேற்றி வைக்க முன்வந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார்களுக்கு என்னுடைய மனப்பூர்வமான—பள்ளவரிஸ்ல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் ஏகமனதாக இங்கிருந்து நிறைவேற்றப்பட்டு மத்திய அரசுக்குச் செல்லும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அப்படித்தான் இருக்கும் என்று எதிர்த்துத் தலைவர் பேச ஆரம்பித்தபோது நினைத்தேன். ஆனால் இறுதியில் ‘மெட்ராஸ்’ என்று ஆங்கிலத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று அவர் வற்புறுத்தியது கொஞ்சம் வியப்பாக இருந்தது. வேதனையாகவும் இருந்தது. வெளிநாட்டார் நமக்கு என்ன பெயர் சூட்டுகிறார்களோ அதை வைத்தே அழைக்கப்படவேண்டும் என்ற நினைப்பு சரியானது அல்ல. நமக்கு என்ன பெயரோ அதை வைத்து அவர்கள் அழைக்கிறபோது தான் நமக்கு மதிப்பு, நமக்கு மரியாதை அளிப்பதாக ஆகும். அவர்கள் வைத்த பெயரினால் அழைக்கப்பட்டால் தான் நன்றாகத் தெரியும் என்று சொல்வது வாதமாகாது. முறை ஆகாது.

இந்தத் தீர்மானம் எந்தவிதமான கட்சிச் சர்ச்சைக்கும் இடமில்லாமல் நிறைவேறியாக வேண்டிய விஷயம். நிறைவேற்றப்படாமல் விட்டு வைத்திருப்பது பெரிய தவறு. உண்மையில் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சங்கரலிங்க நாடாளை நினைவுபடுத்திக்கொள்வது பொருத்தமாகும். ‘தமிழ்நாடு’ என்பது பெயர் வைக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக மாணத்தையே ஏற்றுக்கொண்டார். ஆகவே, உடனடியாக ‘தமிழ்நாடு’ என்ற பெயரை வைக்கப்படவேண்டும். தமிழில் ‘தமிழ்நாடு’ என்று இருக்கட்டும், ஆங்கிலத்தில் ‘மெட்ராஸ்ஸுடே’ என்றே இருக்கவேண்டும் என்பது ஆங்கில ஆட்சியின் இயக்கத்தில் எவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருக்கிறோம் என்பதைக் காட்டும். அது சரியல்ல. ஆகவே, இன்றைக்கு ‘தமிழ்நாடு’ என்ற பெயரை வைக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி நாம் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து, இதில் எந்தவிதமான காலதாமதத்திற்கும் இடம் அளிக்காமல் மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதே பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

பூகோளம் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும். ஆப்பிரிக்காவில் ரொடிஷியா, கினி, கோல்டுகோஸ்ட் என்பதாக ஆங்கில ஆட்சியினரின் காலத்தில் வைக்கப்பட்ட பெயர்கள் எல்லாம் அவை விடுதலைப்பெற்றவுடன் தங்கள் தங்கள் சுயப்பெயரில் இன்று மலர்ந்திருக்கின்றன. மாலி என்று முன்பு கேள்விப்படாத பெயரை இப்போது கேள்விப்படுகிறோம். பான்சானியா—புதிதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். உலக அரங்கு இத்தகைய பெயர் மாற்

1967 ஜூலை 18] [திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

மத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆகவே நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ‘தமிழ்நாடு’ என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை நியாயமானது. இந்தத் தீர்மானத்தை சபை ஏகமனதாக நிறைவேற்றிவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த தீர்மானத்தை பிரஜாசோஷலிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் முழு மனதோடு ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றவுடனேயே, நாடு மொழிவாரி ராஜ்யங்களாக பிரித்து அமைக்கப்பட்டபோதே, இங்கு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ‘தமிழ்நாடு’ என்ற பெயரை மத்திய அரசு அரசியல் சாஸனத்திலே புகுத்தி இருக்கவேண்டும். ஆனால் அன்றைக்கு ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் அதிலே கவனம் செலுத்தாது ஒதுங்கி இருந்த காரணத்தால்தான் இன்று ‘மதராஸ் ஸ்டேட்’ என்ற பெயர் நிலைத்து இருக்கவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. எப்படி இதர மாநிலங்களிலே மொழிவாரியாக பிரிந்தவுடன் அவர்களுடைய மொழியின் பெயரால் பெயர் வைக்கப்பட்டு உள்ளதோ அதே மாதிரி நமது மாநிலத்தையும் தமிழ்நாடு என்று அமைத்திருந்தால் இந்நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். ஏன் அப்படிச் செய்யவில்லை என்பது புரியவில்லை. இருந்தாலும் பெரும்பகுதியான மக்கள், குறிப்பாக எல்லோரும் என்றே சொல்கிறேன். இதற்கு ‘தமிழ்நாடு’ என்று பெயர் வைப்பதை மனமகிழ்ச்சியுடன், பேருவகையுடன் வரவேற்கிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இன்று இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும் நாள் ஒரு மகிழ்ச்சிக்கூரிய நாளாகும். இந்த அரசுக்கு இம்மாமன்றத்தின் முடிவை மத்திய அரசுக்கு தெரிவித்து தன்னுடைய அரசியல் சாஸனத்தில் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வதில் எவ்வித தயக்கமும் இருக்க முடியாது, இருக்கவும் கூடாது. ஆகவே, கூடிய விரைவில் தமிழ்நாடு என்ற பெயர் மாற்றத்தை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்வதற்கான முறையிலே மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை எல்லோரும் ஒருமனதாக ஆதரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* ஹாஜி. ம. மு. பீர்முஹம்மது : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்திய முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பாக நம்முடைய தமிழ்த் திருநாட்டுக்கு “தமிழ்நாடு” என்று பெயர் சூட்டப்பட வேண்டும் என்பதாக சபை முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்குக் காரணம் இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையாகவும், பாராளுமன்றமாகவும் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் தந்தை பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர், அல்ஹாஜி காயத் மில்லத் முஹம்மது இஸ்மொதில் சாய் அவர்கள் “இந்தியத் திருநாட்டிற்கு விதேசி மொழியான ஒரு மொழி தேவையில்லை. சுதேசி மொழி ஒன்று தேவை” என்ற பிரச்சனை எழுந்தபோது இந்தியத் திருநாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தனித்து இயங்குகின்ற மொழி, தொன்மை வாய்ந்த மொழி, வல்லமை படைத்த மொழி, தரணி ஆண்ட மொழி, இலக்கியச் செறிவுள்ள மொழி, இலக்கண வரம்புள்ள மொழி, என்ற சிறப்பியல்பு உடைய நம்முடைய இன்பத் தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழியை இந்தியத் திருநாட்டின் பொதுமொழியாக—ஆதிக்கமொழியாக ஆக்குங்கள், ஆக்குங்கள்—என்பதாக இந்திய அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் அமைத்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் கூறினார்கள். அவர்களுடைய பெயரால்—இன்றைக்கு நம் மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டப்பட இருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். வரவேற்கின்றேன்.

அதேநேரத்தில், நான் உலக நாடுகளுக்கு எல்லாம் சென்றிருக்கிறேன். மலேசியா சென்றிருக்கிறேன். பர்மா சென்றிருக்கிறேன். சலூதி அரேபியா சென்றிருக்கிறேன். அந்த நாடுகளிலே குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில்

[திரு. ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

[1967 ஜூலை 18]

இருந்து செல்கிறவர்களை எப்படி அழைக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். பர்மாவிலே தமிழர்களை சோழநாட்டில் இருந்து வந்தவர்கள் என்ற பொருளில் சோனியர்கள் என்று அழைக்கிறார்கள். மலேசியாவில் கலிங்க நாட்டில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று கிளிங்சர் என்று அழைக்கிறார்கள். அதுமாதிரி அன்று, 157 மொழி பேசுகின்ற, பத்து லட்சம் மக்கள் கூடியிருந்து வழிபாடு நடத்துகிற மாண்புமிக் மெக்கத் திரு நகரில் உள்ள முஸ்லீம் மக்களின் புனித சேத்திரமான—இறைவனை வணங்குவதற்குக் கட்டப்பட்ட பூர்வீக ஆலயம் உள்ள அந்த நகரில் தேனினும், பாசினும், தென்னிய அமிழ்தினும், இனித்திரும் இன்பத் தமிழ்மொழியில் இஸ்லாமிய தத்துவத்தை விளக்கி பதினேரு நாட்கள் பேசுகின்ற பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய சொற்பொழிவை துருக்கியர் வீற்றிருந்து கேட்டார்கள். அல்ஜீரியர் வீற்றிருந்து கேட்டார்கள். நைஜீரியர் வீற்றிருந்து கேட்டார்கள். ஜெர்மானியர் வீற்றிருந்து கேட்டார்கள். உலகத்தில் உள்ள மக்களில் 157 மொழிகள் பேசுகின்ற மக்கள் எல்லாம் இன்பத் தமிழ் மொழியிலே நான் ஆற்றிவந்த சொற்பொழிவை அந்த புனித இடத்திலே வீற்றிருந்து கேட்டார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அல்ஜீரிய நாட்டு உயர் நீதிபதி ஒருவர் என்னைச் சந்தித்துக் கேட்டார். நீங்கள் பேசுகின்ற வண்மையும் இனிமை மிக்கதான் மொழி, கேட்போர் இதயத்தை ஈர்க்கும் வண்மைமிக் சொல் படைத்த கவினமிகு மொழி எந்த நாட்டு மொழி” என்று கேட்டார். நான் “தமிழ்மொழி” என்று கூறினேன். அவருக்குத் தமிழ்மொழி என்று கூறியவுடனே புரியவில்லை. அதற்குப் பிறகு “மெட்ராஸ் மொழி” என்று கூறினேன். அப்போது தான் “மதராசி மொழியா” என்று கேட்டார். அப்போது வெட்கமும், துக்கமும் எதற்கு ஏற்பட்டது. நம்முடைய இன்பத் தமிழ்மொழியிலே நான் பேசுகின்றபோது—நான் தமிழ் நாட்டில் இருந்து வந்திருப்பவன் என்று உணர்த்தப்பட்டால்—தமிழ் மொழியில் பேசுவதாக அறிந்திருப்பாரேயானால் எவ்வளவு மகிழ்வாக இருக்கும். அந்த நிலை இன்றைக்கு இல்லாத காரணத்தினால் அல்லவா அல்ஜீரிய நாட்டு உயர் நீதிபதிக்கே புரியவில்லை. என்னைக்கு என்னுடைய தாய்த் திருநாட்டுக்கு, தேனினும் இனிய தமிழ்மொழியின் அடிப்படையில் பெயர் சூட்டப்பட்டு செந்தமிழ் நாடு என்கிற பெயர் உலகத்திற்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாக என்னுடைய இறைவன் ஆலயத்திலேயே இதயம் உருகிப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டேன். அன்றைக்கு அந்தப் புனித ஆலயத்தின் முன்னின்று இறைவனிடம் நான் செய்துகொண்ட பிரார்த்தனையின் பலனைத் தான் இன்றைக்குப் பெறுகிறேன். அதனால் பாராட்டுகின்றேன்! வரவேற்கின்றேன்.

நாலரைக் கோடி மக்களின் நாயகர், தமிழ் அறிந்த மக்களுக்கு மத்தியில் தமிழுக்கு தனித்ததொரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தித் தந்த தவச் செல்வர், மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சராக இந்தப் பேரவையிலே வீற்றிருக்கும் காலத்தில், நம்முடைய தாய்த் திருநாட்டுக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்ட வேண்டும் என்கிற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நேரத்தில் அதை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற பேற்றை பெற்றுள்ள நான் அதை ஒரு பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன். (பலத்த ஆரவாரம்). தமிழ்மொழியை இந்திய தேசிய ஆதிக்க மொழியாக்கவேண்டும், இந்திய நாட்டின் பொது மொழியாக்க வேண்டும் என்பதாகக் கூறிய தந்தை காயிதே மில்லத் அவர்கள் கட்சியின் எளிய ஊழியன் என்ற அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கின்றேன். தமிழ்நாட்டிற்கு உள்ளே மட்டும் அல்ல, தமிழ் மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியில் மட்டும் அல்ல, தமிழ்சூறும் நல்லுலகம் பூராவிலும் உள்ள மக்கள் அழைக்கின்ற வகையில்—அதுவும் சிறந்ததோர் மொழியை அடிப்படையாக வைத்து, தமிழ்நாடு என்று நம் மாநிலம் அழைக்கப்பட வேண்டுமென்ற இந்தத் தீர்மானத்தை முழுக்க முழுக்க ஆதரித்து நமது அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம் நிறைவேற்றப்படுகிற பணியை சீக்கிரமே எடுக்கவேண்டும் என்று கூறி—தமிழ்நாட்டுக்கு உள்ளேயும், தமிழ் கூறும் நல்லுலகிலும், உலகம் எங்கிலும் தமிழ்நாடு என்ற பெயரில் நம்மை அழைக்கும் வண்ணம் பெயர் மாற்றம் செய்துள்ளதை ஆதரித்து அமர் கிறேன்.

1967 ஜூலை 18]

பத
பேரூ
1-00

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, சபை முன்புள்ள தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். மொழிவாரியாக நமது மாநிலம் அமைந்த நேரத்திலேயே 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரை இதற்கு வைத்திருக்கவேண்டும். அரசியல் சாசனத்தில் மட்டும் அல்ல, வெளிநாடுகளிலும் இது 'தமிழ்நாடு' என்று அழைக்கப்படாது வேறு ஏதோ பெயரில் அழைக்க விட்டிருப்பது சரியல்ல. என்னைப் பொறுத்த வரையில் இதற்கு முன்னிருந்த அரசாங்கம் மொழிப் பிரச்சினை பற்றிய உணர்வில் கொஞ்சம் கூட மக்கள் உணர்ச்சியை மதித்து நடக்காது தான் இன்றைய அவர்களுடைய நிலைக்குக் காரணம் என்று சொல்வேன். 1956-லேயே இந்தப் பிரச்சினை எழுந்தது. தட்டிக் கழித்து விட்டார்கள். பாராளுமன்றத்தில் தீர்மானம் வந்தது. ஒதுக்கிவிட்டார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு புதிதாக வந்துள்ள அரசு இத்தகைய தீர்மானம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்திருப்பதை ஆதரிக்கிறேன். 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டால் தான் தமிழ் நாகரீகம், தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ் கலாச்சாரம் ஆகிய எல்லாவற்றுக்கும் மரியாதை இருக்கும். ஆந்திராவில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நமக்குக் கவலை இல்லை.

தமிழ் மக்களுடைய மாநிலத்திற்கு 'தமிழ்நாடு' என்றே பெயர் வைக்கப் படவேண்டும். தமிழ்நாட்டு அரசாங்க நிர்வாகம் அனைத்தும் தமிழிலேயே நடத்தப்படவேண்டும். மசோதாக்கள் இங்கே ஆங்கிலத்தில் வருவதைப் பார்த்து மனம் சங்கடப்படுகிறேன். வேதனைப்படுகிறேன். ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிற நமது தொன்மை மொழியில் சொல்ல முடியாத விஷயங்களை கிடையாது. எல்லாவற்றையும் தமிழிலேயே நடைபெறச் செய்ய, தகுந்த வார்த்தைகளைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு சங்கரலிங்கரை பெயரில் ஒரு ஆராய்ச்சிக்கூடமே நிறுவப்பட்டால். அவர் நினைவை நாம் மறக்க முடியாது. இன்றைக்கு எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழ்மொழி மூலமாகப் போதனை நடத்தப்பட வேண்டும். தமிழில் படிக்க அதிகமான பேர்கள் விரும்பவில்லை, ஆங்கிலத்திலேயே படிக்க விரும்புகிறார்கள் என்கிற பேச்சுக்கே முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும். இன்றைக்கு ஆங்கிலத்தில் பாடம் நடத்துகிற கான்வென்ட் பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் விரப்படிக்கப் படவேண்டும். தமிழ் உணர்ச்சியை எல்லாத் துறைகளிலும் இந்த அரசு ஊட்டியாகவேண்டும். 1957-ஆம் ஆண்டிலேயே 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயர் வைக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கு நாங்கள் ஆயிரம் பேர் கிளர்ச்சி செய்தோம். அன்று எங்கள் எண்ணம் நிறைவேற்றவில்லை. நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியால் இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானம் சபை முன் வந்திருப்பதை ஆதரித்து, இதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. ம. பொ. சிவசுரானம் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவை முன் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக அல்ல, என்னுடைய உணர்ச்சி பூர்வமாக, உயிர் பூர்வமாக ஆதரிக்கின்றேன். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்திருக்க வேண்டிய புண்ணிய காரியம், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வருகிற வரையில் காத்திருந்தது என்கிறபோது இது கடவுளின் கட்டளை என்றே நம்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் தீர்மானத்தை ஆதரித்தார்கள். அதைக் கண்டு பூரிக்கிறேன். இந்த உணர்வு பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இருந்திருந்தால் காங்கிரஸ் கட்சியின் நிலை இன்று வேறு இருந்திருக்கும் என்பதை, பூர்வ நண்பர் என்ற முறையில் அவருக்கு நினைவுபடுத்திக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தீர்மானத்தை ஆதரித்தார்கள். அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். தேவையில்லா ஒரு குறிப்பையும் கொடுத்தார்கள். ஆயினும் அவர் தீர்மானத்தை எதிர்க்கவில்லை என்பதை மனப்பூர்வமாக உணர்கிறேன். ஆதரிக்கிறார் என்பதை மிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். தமிழில் 'தமிழ்நாடு' என்று இருக்கட்டும். ஆங்கிலத்தில் 'டெட்ராஸ் லேட்' என்றே இருக்கட்டும் என்ற குறிப்பை தந்தார். அந்தக் குறிப்பை ஏற்

[ம. பொ. சிவஞானம்]

[1967 ஜூலை 18]

போமானால் இந்தத் தீர்மானமே தேவையற்றதாகி விடுகிறது. சட்ட நுணுக்கப்படி பார்க்கிறவர்களுக்கு இது புரியும். அந்தக் குறிப்பு நடைமுறையில் இருக்கிற ஒன்று தான். நான் சொல்கிறேன், “ஆங்கிலத்தில் மட்டும் அல்ல. ஆண்டவன் உலகம் என்று ஒன்று இருக்குமானால் அங்கேயும் என் தாய்நாடு “தமிழ்நாடு” என்றே அழைக்கப்படவேண்டும்” இந்தத் தீர்மானத்தின் பொருள் அதுதான். என்னை என் பெயரால் அல்லாமல் இன்னொரு பெயரிட்டு அழைக்க இந்த உலகத்தில் இருக்கும் யாருக்கும் உரிமை இல்லை, என்னை இன்னொரு பெயரால் அழைப்பதைத் தடுக்க என் தன்மானம் தயங்காது. என் மொழிப் பெயரால், என் இனப்பெயரால், என் நாட்டின் பெயரால் தான் நான் அழைக்கப்படவேண்டும்; தமிழிலே ‘தமிழ்நாடு’ என்றும் ஆங்கிலத்திலே ‘மெட்ராஸ் ஸ்டேட்’ என்றும் அழைக்கலாம் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொண்டுவந்திருக்கின்ற குறிப்பு அவருடைய நம்பிக்கையிலிருந்து பிறந்திருக்குமானால், அவருடைய கட்சியின் மாநிலக் கிளைக்குப் பெயர் அப்படியிலே எப்பதை நான் அவருக்கு நினைப்பூட்டுகிறேன். இங்கே இருக்கின்ற அகில இந்திய காங்கிரஸின் கிளைக்கு ‘தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி’ என்று தமிழிலேதான் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, ஆங்கிலத்திலே ‘மெட்ராஸ் ஸ்டேட் காங்கிரஸ் கமிட்டி’ என்று அழைக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் இன்னும் சரியான இ-ததிற்கு வருவதற்கு சிக்கல் இருக்கிறது என்பதைத்தான் இதன்மூலம் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் தவிர இதிலே நம்முடன் ஒன்றுசேர்வந்த அவரை விரட்டுவதற்காக நான் கூறவில்லை.

திரு பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் குறிப்பிட்ட சமயத்திலே இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்கின்றேன், என்று கூறி அதோடு ஒரு ஆலோசனையையும் சொன்னேன். இப்படி இருக்கலாம் என்று என்னுடைய ஆலோசனையைச் சொன்னேனே தவிர, இப்படித்தான் இருக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஒரு ஆலோசனையாகத்தான் சொன்னேன். ஜெர்மனியை ஜெர்மானிய மொழியிலே ட்யூஸ்லேண்ட் என்றும் ஆங்கிலத்திலே ஜெர்மனி என்றும் அழைக்கிறார்கள், ஆகவே இங்கேயும் அப்படிச் செய்யலாமென்று ஆலோசனையாகத்தான் சொன்னேன். தமிழிலே திரு. சிவஞானத்தைவிட பற்றும் பசமும் எனக்கு உண்டு என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு ம. பொ. சிவஞானம் : தமிழ்ப் பற்றிலே நான் கடைப்பிடிப்பது என்பதை இந்த அவையிலே நான் அவையடக்கத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். என்னைவிடத் தமிழ்ப் பற்றில் சிறந்தவர்கள் இந்த மன்றத்திலேயும், மன்றத்திற்கு வெளியிலேயும் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் தெளிவாக ‘குறிப்பு’ என்றுதான் சொன்னேன். அவர்கள் ஆலோசனை சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். நான் குறிப்பு என்று நல்ல தமிழில் சொன்னேன். மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று உலகத்திற்குத் தெரிகின்ற மாதிரி இருக்கவேண்டுமென்றால், மகாராஷ்டிரம் மகாராஷ்டிரம் என்று இருக்கக் கூடாது, பம்பாய் ஸ்டேட் என்று இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் மகாராஷ்டிரமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று சொல்லப்படுவதினும் தமிழ்நாடு என்று இருத்தலே சிறந்தது. மெட்ராஸைவிட பம்பாய் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது என்பதில் இங்கேயுள்ள எவருக்கும் இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட பம்பாய் மாநிலம் மகாராஷ்டிரம் என்று அழைக்கப்படுவதுபோல் மெட்ராஸ் ஸ்டேட்டும் தமிழ்நாடு என்று உலகத்தாரால் அழைக்கப்படுவதுதான் சிறந்ததாக இருக்க முடியும்.

மத்திய அரசு ரீஆர்க்கனிஸேஷன் ஆப் ஸ்டேட்ஸ் என்று மாநிலங்களைத் திருத்தியமைக்கின்ற பொழுது-மசோதா தயாரிக்கப்பட்ட பொழுது—அதிலே பம்பாய் ஸ்டேட் என்றுதான் பெயரிடப்பட்டது. ஆனால் குஜராத் தனி ஸ்டேட் ஆக பிரிக்கப்பட்ட பிறகு, ரொலிடுவரி பம்பாய் மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “பம்பாய் ஸ்டேட் என்று இன்

1967 ஜூலை 18]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

தொருவர் பெயர் வைக்கத் தேவையில்லை, அதற்குப் பாராளுமன்றம் தேவையில்லை, என்னுடைய மாநிலத்திற்கு மகாராஷ்டிரம் என்று பெயர் இடப்படும்" என்று முதலமைச்சர் அவர்களே மாநில சபையில் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். ஆகவே, மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்றால்தான் உலகத்திற்குத் தெரியும் என்று எண்ணாமல் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயரிடுவதுதான் சாலச் சிறந்தது. பம்பாய் ஸ்டேட்டுக்கு மகாராஷ்டிரம் என்று பெயரிட்டு அழைக்கப்படுவதைப் போன்று மெட்ராஸ் ஸ்டேட்டுக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயரிடப்பட்டு தமிழ்நாடு என்றே உலகம் முழுதும் அழைக்கப்படுதல் வேண்டும். தமிழ் நாடு என்ற பெயர் வந்த பிறகும் மெட்ராஸ் நகரம் இருக்கும், அதனால் மெட்ராஸ் என்ற பெயரும் இருக்கும். தமிழ்நாடு என்ற பெயர் மெட்ராஸ் என்பதை மறைக்கும் திரை அல்ல; எப்பொழுதும் அதை மறைக்கக்கூடிய திரையாக அது இருக்காது. தமிழ்நாடு என்பது புத்தம் புதிய பெயரல்ல. தமிழ் இலக்கியங்களில்கூட தமிழ்நாடு என்று இல்லை என்றெல்லாம் முன்பு இந்தப் பேரவையில் சொல்லப்பட்டது. அப்படியில்லை, தமிழ் இலக்கியங்களிலே தமிழ் நாடு என்று சொல்லப்படுவதற்கு நிறையச் சான்றுகள் இருக்கின்றன, மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இயற்றப் பெற்ற தொல்காப்பியத்திற்கு சிறப்புப் பாயிரம் பாடிய பனம்பாரனார் என்ற புலவர்,

“வடவேங்கடந் தென்குமரி ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகம்”

என்று தமிழ் நாட்டின் எல்லையைக் கூறுகின்ற முகத்தான் தமிழ் கூறு நல்லுலகம் என்றே குறிப்பிடுகின்றார். எனவே, உலகத்தாரால் 'தமிழ்நாடு' என்று அழைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அதேபோல் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இயற்றப்பட்ட புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றிலே

“வையக வரைப்பின் தமிழகம்”

என்று ஒலிக்கின்ற அலைகடலுலகில் தமிழ் வழங்கும் நாட்டுக்குத் தமிழகம் என்று உலகம் கூறியதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1800 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பெற்ற சிலப்பதிகாரத்தில்,

“இமிழ்கடல் வரைப்பில் தமிழகம்”

என்று தெளிவாக தமிழ்நாடு பற்றி இளங்கோவடிகள் கூறியிருக்கின்றார். மணிமேகலையில் தமிழ்நாடு பற்றிக் கூறப்படுகின்றபொழுது,

“சம்புத் தீவினில் தமிழகம்”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார்

“நற்றமிழ் நாடு”

என்று கூறுகின்றார். அதற்குப் பிறகு வந்த கம்பன் மிகத் தெளிவாகக் கூறுகின்றார்,

“தென் தமிழ்நாடு”

என்று. அதற்குப் பிறகு பிறந்து, நம்மோடு வாழ்ந்து மறைந்த பாரதியார், தமிழ்நாட்டைப்பற்றிப் பாடுகின்றபொழுது,

“செந்தமிழ் நாடு”

என்று கூறுகின்றார்.

“செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே
இன்பத்தேன் வந்துபாயுது காதினிலே”

என்று கூறி 'தமிழ் நாடு' என்று கேட்டதுமே இன்பத் தேன் வாயில் பாயவில்லை, காதில் வந்து பாய்கிறது என்று அழகாகக் கூறியிருக்கிறார்

[திரு ம. பொ. சிவஞானம்]

[1967 ஜூலை 18]

இன்னும் தெளிவாகக் கூறுகின்றபொழுது,

—எங்கள்

“தந்தையர் நாடு என்ற பேச்சினிலே
ஒரு சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே”

என்று கூறுகிறார். இந்த நாடு எங்கள் தந்தையர் நாடு—தந்தையர்கள் இந்த நாட்டில் வந்து குடியேறியவர்கள் அல்ல, இந்த நாட்டிலேயே பிறந்து வளர்ந்தவர்களின் பூர்வ புண்ணிய புனிதத் திருநாடு—என்று காட்டி, தந்தையர் நாடு என்று சொன்னவுடனே மூச்சிலே ஒரு சக்தி பிறக்குது என்று கூறுகின்றார். அதோடுமட்டும் நின்றுவிடாது,

“தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிட்டி பாப்பா”

என்று, “தமிழர் திருநாட்டைப் பெற்றெடுத்த தாய் என்று கும்பிடு பாப்பா” என்று கூறுகின்றார்.

ஆகவே, தமிழ் வழங்கும் நாடு—தாய்நாடு, தந்தைநாடு என்று தமிழருக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகாலத்திற்கு முன்னதாக இருந்த தமிழ்நாடு என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இலக்கியங்கள் பறைசாற்றுகின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் இலக்கிய சான்றுகளைக் கூறினேன். அடியார்க்கு நல்லார் கூறுகின்றபொழுது ‘தமிழ்த் தேசம்’ என்று கூறுகின்றார். ஆகவே தமிழகம், தமிழ்நாடு, தமிழ்த்தேசம், செந்தமிழ்நாடு, தென்தமிழ்நாடு என்று எல்லாம் பெயர்கள் வழங்கி வந்திருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட பெயர்களை எல்லாம் வைக்க மறுப்பதற்கும் ஒரு காலம் இருந்தது என்பதனை நினைத்தபொழுது என்னுடைய உள்ளம் கொதித்தது, அப்படிக்கொதித்ததால்தான் கும்பிக்கொண்டிருந்தேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொது மாநாடு சென்னையிலே நடைபெற்றபொழுது நான் பேசியதை மீண்டும் இப்பொழுது நினைப்படுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வருவது உறுதி, அந்த ஆட்சி வந்தவுடன் முதல் காரியம் இந்த மாநிலத்தினுடைய பெயரை ‘தமிழ்நாடு’ ஆக ஆக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். இன்றைக்கே அதைமாதிரி “தமிழ்நாடு” ஆக ஆக்கவதற்கு தீர்மானம் கொண்டுவந்த முதலமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தைப் படித்தவுடனேயே ஓடிப்போய் சுவரைக் கட்டி ஆலிங்கனம் செய்யவேண்டுமென்று உணர்ச்சி என்னுள்ளத்தில் ததும்பியது, அலை அவரது பக்கத்திலோ அல்லது நேராகவே நான் போவதற்கு இம் இல்லை, கடைக்கோடியில் இருக்கிறேன்.

இது வாதம் எதுவும் இல்லாத பிரச்சனை என்பதால் அதிகம் பேசி நீட்டிக்க விரும்பவில்லை. 1961-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 30-ஆம் தேதியன்று சட்ட மன்றத்திற்கு வெளியே இதற்காகத் தமிழரசுக் கழகத் தொண்டர்கள் சத்தியாக்கிரகப் போர் நடத்தி, 1,700 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். 1961 ஜனவரி 30-ஆம் தேதி முதல் பெப்ரவரி 15-ம் தேதி வரை போராட்டம் நடந்தது. அவர்களிலே முக்கியமாக நாடசுச் சக்கரவர்த்தி திரு. டி. கே. ஷண்முகம், திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் திரு. எம். ஏ. வேணு, திரைப்பட வசனகர்த்தா திரு. ஏ. பி. நாகராஜன், வழக்கறிஞர்கள், பட்டதாரிகள், பாமரத் தொண்டர்கள், 1,700 பேர்கள் சிறை புகுந்தனர், அன்று நாங்கள் எதற்காக சிறை புகுந்தோமோ, அதை இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதை நினைக்கின்றபொழுது நாங்கள் கூட்டணிக் குடும்பத்தில் கலந்தது குற்றம் இல்லை என்று மீண்டும் நினைக்கத்தான் தோன்றுகிறது. பிரதேச உணர்ச்சியையும் தேசிய உணர்ச்சியையும் பிணைக்கச் செய்வதற்கு முயன்றார் காந்தியடிகள். இந்தியன் என்று சொல்வது தமிழனுக்கு எதிர் இல்லை, சமீபம்தான் என்று சொல்வதால் இந்தியனுக்கு எதிர் இல்லை என்று உபதேசிக்க தேசியத் தந்தையின் திருச்சந்தானத்தில் இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தமைபற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு ஒரே ஒரு குறிப்பை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1967 ஜூலை 18]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

‘தமிழ்நாடு’ என்று பெயர் வைத்ததோடு மட்டும் நிறுத்திவிடக்கூடாது. தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்துவிட்டு தமிழுக்கு வாழ்வு இல்லாவிட்டால் உலகம் மதிக்காது. உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற இருக்கின்றது. உலகத்தின் பல நாடுகளிலிருந்து பேரறிஞர்கள் வர இருக்கிறார்கள். கடைகளில் பெயர்ப் பலன்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் வருகின்றவர்கள் ‘இன்னும் நாம் தமிழ் நாடு வந்து சேரவில்லையோ’ என்று நினைத்துக்கொள்வார்கள். இங்கு ஒலிக்கின்ற மொழி ஆங்கிலமாக இருப்பதால் இன்னும் தமிழ் ஒலிக்கக்கூடிய தமிழ்நாடு வரவில்லையோ என்று நினைத்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்வேண்டும்.

அதோடுகூட செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டைக்கு ‘வள்ளுவர் கோட்டை’ என்று பெயரிட்டால் என்ன குடிமுழுகிப்போய்விடும்? டில்லிப் பாராளுமன்றத்தைச் சேர்ந்திருக்கின்ற இடத்திற்கு சாணக்கிய புரி என்று பெயரிடப்பட்டு அப்படித்தான் அழைக்கப்படுகிறது. அதைப்போல் இதைத் ‘திருவள்ளுவர் கோட்டை’ என்று சொன்னால் ஒன்றும் ஆகிவிடாது. ஆகவே, நான் இந்தத் தீர்மானத்தை மன நிறைவோடு உயிர் நிறைவோடு ஆதரித்து, வரவேற்று உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் தமிழ்நாடு என்ற பெயரிட வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். பாரதியார் கண்ட கனவு நனவாகக் கூடிய ஒரு நாள் வந்திருக்கிறது. பாரதியார் அவர்கள் எவ்வாறெல்லாம் தமிழ் நாட்டைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பாடினார் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் மதிப்பிற்குரிய ம. பொ. சி. அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். ம. பொ. சி. அவர்கள் “தமிழ்நாடு” என்று பெயர் மாற்ற வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு நாளும் சொல்லி வந்த நேரத்தில் அன்றைய தினம் இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியினர் மறுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அதன் பின்னாலே ஒவ்வொரு ஆண்டும் தமிழ்நாடு என்று பெயரிடப்படவேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டுவந்த நேரத்தில் எல்லாம் அதனை காங்கிரஸ் கட்சி மெஜாரிட்டியின் காரணமாகத் தோற்கடித்துக் கொண்டே வந்தார்கள். அதற்குக் காலம் இன்றைய தினம் பிறந்திருக்கிறது. இதனைத் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா மக்களும் பெரிய அளவில் பாராட்டுவார்கள்; வாழ்த்துவார்கள். அந்த முறையில் நானும் “தமிழ்நாடு” என்று பெயரிடப்பட வேண்டுமென்ற இந்த தீர்மானத்தைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் பாராட்டி, வாழ்த்தி, வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே எல்லாக் கட்சியினராலும் நல்ல அளவுக்கு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு தீர்மானமாக நிறைவேற இருக்கின்ற “தமிழ்நாடு” என்று பெயரிடுகின்ற இந்த நிகழ்ச்சி இந்த அவையிலே இன்றையதினம் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற ஒவ்வொருவருடைய வாழ்நாளிலும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும், நல்ல எழுச்சியையும் தரத்தக்க ஒரு திருநாள் ஆகும். இந்தத் திருநாளைக் காண்பதற்குப் பன்னெடுங்காலம் காத்துக் கொண்டிருக்க நேரிட்டதே என்பதுதான் மகிழ்ச்சியின் இடையிலே நமக்கு வாகின்ற ஒரு துயரமே தவிர நெடுங் காலத்திற்கு முன்னாலே நடைபெற்றிருக்க வேண்டிய ஒரு நிகழ்ச்சியை மிகுந்த காலம் தாழ்த்தி இன்றையதினம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றாலும் இதிலே எல்லாக் கட்சியினரும் ஒன்றுபட்டு இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அவர்கள் தங்களுடைய ஆதரவைத் தந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கூட இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறார்களே தவிர வேறில்லை. அதிலே சில ஆலோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருப்பது எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுடைய கடமை என்ற வகையில் ஆலோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற முறையிலேயே தவிர எதிர்க்கிறார்கள் என்று இல்லை.

[திரு. சி. ன்ள. அண்ணாதுரை]

[1967 ஜூலை 18]

ஆகையினால் இந்தத் தீர்மானம் எல்லோருடைய ஆதரவையும் பெற்று இந்தியப் பேரரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட இருக்கிறது. இந்தியப் பேரரசிலே மிகுந்த செல்வாக்கோடு இருக்கின்ற இரண்டொரு தலைவர்களுடன் உரையாடுகின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தபோது இதைப் பற்றி அவர்கள் சொல்லும்போது, “தமிழகச் சட்ட மன்றத்தில் இது நிறைவேற்றப்பட்டு அனுப்பப்படுமானால் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதிலே தயக்கம் இருக்காது” என்பதனை முன்கூட்டியே என்னிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்—அங்குள்ள பல தலைவர்கள். அதனை அரசை நடத்துகிறவர்கள் கூட ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று எண்ணத்தக்க விதத்தில் பத்து நாட்களுக்கு முன் பாராளுமன்றத்தில் இந்த மாநிலத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டிய வாய்ப்பு கிடைத்த நேரத்தில் அங்குள்ள உள்துறை அமைச்சர் திரு. சுவாமி அவர்கள்—மெட்ரஸ் ஸ்டேட் என்று பேசிப் பழக்கப்பட்டவர் மிகுந்த அக்கறையோடும் மிகுந்த கவனத்தோடும் “Tamil Nad” என்றுதான் பேசியிருக்கிறார். ஆக இதை அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான ஒரு நல்ல வாய்ப்பை இன்றையதினம் இந்த அவையிலே நாம் பெற்றிருக்கிறோம்.

மதிப்புமிக்க திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் இதிலே மிகுந்த மன எழுச்சி பெற்றது இயற்கையானதாகும். அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக “தமிழ்நாடு” என்ற பெயர் இந்த நாட்டுக்கு இடப்பட வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த அக்கறையோடு பாடுபட்டவர்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோழர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதிலே “திராவிட” என்பதை இணைத்துக் கொண்டிருப்பதாலே “தமிழ்நாடு” என்பதிலே அக்கறை இல்லாமல் போய்விடுமோ என்று சிலர் எண்ணிய நேரத்தில் “தமிழ்நாடு” என்று பெயரிடெல் வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் பல ஆண்டுகளாக வலியுறுத்தி வந்து கொண்டிருக்கிறோம். காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்களும், மற்றவர்கள் கொண்டு வருகிறார்களே என்பதனாலே முன்னாலே இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருந்தாலும், இலக்கியத்தில் ஆதாரம் இருக்கிறது என்று கேட்டிருந்தாலும் இன்றையதினம் அவர்களும் “தமிழ்நாடு” என்று சொல்லிக் கொள்வதில் மிகுந்த பெருமைப்படுகிறார்கள். ஆகையினால் இந்தத் தீர்மானம் எந்த விதமான எதிர்ப்பும் இல்லாமல் இந்த அவையிலே நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு வெற்றி கிடைக்குமானால் அது இன்று கழகத்திற்கு வெற்றியல்ல; தமிழரசுக் கழகத்திற்கு வெற்றியல்ல; மற்றக் கட்சிகளுக்கு வெற்றியல்ல; இது தமிழுக்கு வெற்றி; தமிழருக்கு வெற்றி; தமிழ் வரலாற்றுக்கு வெற்றி; தமிழ் நாட்டுக்கு வெற்றி என்ற விதத்தில் அனைவரும் இந்த வெற்றியிலே பங்கு கொள்ளவேண்டும்.

“தமிழ்நாடு என்ற பெயர் இருந்தால் வெளிநாடுகளில் உள்ளவர்கள் அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்” என்பது மட்டுமல்ல, நம்முடைய தொழில் அமைச்சராக முன்னால் இருந்ததிரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் “ஒரு நாட்டுக்கும் இன்னொரு நாட்டுக்கும் இடையே செய்து கொள்ளக்கூடிய ஒப்பந்தம் எல்லாம் திருத்தி எழுதப்பட வேண்டி வரும்; அதனாலே சிக்கல்கள் விளையும்” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதிலிருந்து அவர்கள் வெளி நாடுகளுக்கெல்லாம் போய்வந்தார்கள் என்பதைத்தான் கவனப்படுத்துகிறார்களே தவிர உண்மையாகச் சிக்கல்கள் இருக்கின்றனவா என்பதைக் கவனப்படுத்தவில்லை. மதிப்பிற்குரிய நண்பர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னபடி “கோல்டு கோஸ்ட்” என்பது “கண” ஆகி விட்டது; அதனால் எந்தவிதமான சர்வதேசக் சிக்கல்களும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. தமிழ்நாடு தனி நாடாக இந்தப் பெயரை இடவில்லை; இந்தியாவில் ஒரு பகுதியாக இருந்து கொண்டு இந்தப் பெயரை இடுவதால் இதிலே சர்வதேசச் சிக்கல்கள் எழுவதற்கு நியாயம் இல்லை. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை அனைவரும் தங்கள் தங்கள் கட்சியின் சார்பில் ஆதரிக்க வேண்டுமென்பதை ஒரு கடமையுணர்ச்சியாகக் கொண்டதற்காக மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

1967 ஜூலை 18] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

நண்பர் திரு. ஆதிமுலம் அவர்கள், “தமிழ்நாடு என்ற பெயர் மாற்றத் திற்காகத் தன்னைத் தானே தியாகம் செய்து கொண்ட சங்கரலிங்கனார் அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னம் எழுப்ப வேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதையும் அத்தனைபேரும் உள்ளத்திலே, கருத்திலே கொள்ளுவார்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அவருடைய எண்ணங்கள் இன்றையதினம் ஈடுபடுத்தக்க நிலை கிடைத்திருப்பதும், அந்த நிலையை உருவாக்குவதிலே நாம் அனைவரும் பங்கு பெற்றிருக்கிறோம் என்பதும் நமக்கெல்லாம் நம் வாழ்நாள் முழுவதும் பெருமைப்படத்தக்க காரியமாகும்.

நம்முடைய பிள்ளைகள், பேரப் பிள்ளைகள் நெடுங்காலத்திற்குப் பிறகு நம்முடைய இல்லங்களிலே அமர்ந்து பேசிக் கொள்ளுகின்ற நேரத்தில் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள இருக்கிறார்கள். “என்னுடைய பாட்டனார் காலத்திலே தான் நம்முடைய நாட்டுக்குத் ‘தமிழ்நாடு’ என்ற பெயர் இடப்பட்டது; எதிர்க்கட்சியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த என்னுடைய பாட்டனார் கருத்திருமன் இதை ஆதரித்தார்” என்று கருத்திருமன் பேரப் பிள்ளைகளும், எங்களுடைய பேரப் பிள்ளைகளும் எதிர்காலத்திலே பேசக்கூடிய நல்ல நிலைமைகளையெல்லாம் அவர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பார்களேயானால் நிச்சயமாக அந்த “ஆலோசனையை”க் கூடச் சொல்லாமல் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதில் ஒரு துனியும் ஐயப்பாடு கொள்ள வில்லை. ஆகையினால் இந்தத் தீர்மானத்தை அனைவரும் ஒருமனதாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருக்கின்ற இந்த நன்னாளில் “தமிழ்நாடு” என்று நான் சொன்னதும் “வாழ்க” என்று அவை உறுப்பினர்கள் சொல்லுவதற்குத் தங்களுடைய அனுமதியைக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தமிழ்நாடு !

உறுப்பினர்கள் : வாழ்க !

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தமிழ்நாடு !

உறுப்பினர்கள் : வாழ்க !

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தமிழ்நாடு !

உறுப்பினர்கள் : வாழ்க !

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏறத்தாழ ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக 17-6-1967 அன்று தொடங்கப்பட்ட பேரவையின் கூட்டத் தொடர், இன்றுடன் முடிவடைகிறது. நான்தோறும் நடைபெற்ற கூட்டங்களைச் சிறப்பாகவும், கண்ணியத்துடனும் நடத்திக் கொடுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மீண்டும் பேரவை கூடுகின்ற நாள் குறிப்பிடாமல், பேரவைக் கூட்டம் இன்று முடிவடைகிறது.

பின்னர் பேரவை நாள் குறிக்கப்படாமல் ஒற்றி வைக்கப்பட்டது.

10. பேரவையுள் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

*238. Notification issued with G.O. Ms. No. 728, Agriculture, dated the 28th February 1967, declaring the area of the Srivajikuntam market specified in the schedule of the notification and the